

תלמודו בידו

דף מה עמוד ב

א] מה דורשים מן הפסוק "אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח" ?

ב] כיצד נדרש הפסוק "עצי שטים עומדים" ?

ג] כמה יש בעולם שזוכים לראות פני השכינה ?

ד] לר' יוחנן בן ברוקה, מדוע הביאו ענף של דקל למזבח ?

**א] 1. להקיף את המזבח בערבות, שמגיעות עד הקרנות שהן גבוהות מגג המזבח.
2. העושה את הדברים הבאים מעלה עליו הכתוב כאילו בנה מזבח, והקריב עליו קרבן: הנוטל לולב אגוד עם הדס עבות [שיש בו שלשה עלים היוצאים יחד] וערבה. המענג את החג באכילה ושתייה.
ויש אומרים שאוגד יום שלמחרת החג [אסרו חג] באכילה ושתייה.**

**ב] 1. קרשי המשכן היו עומדים כדרך גדילתם בקרקע ועיקרם למטה וראשם למעלה]. ומכאן שכל המצוות [כגון ארבעת המינים] אין יוצא בהן אלא דרך גדילתן.
2. מעמידים את ציפונים. שקבעו את ציפוי הזהב של הקרשים במסמרות של זהב. ולא עשו טס של זהב כמידת הקרש, והעמידוהו אצלו.
3. "עומדים", קרשי המשכן אינם בטלים לעולם, גם לאחר שאהל מועד נגנז.**

ג] שמונה עשר אלף: הם הצדיקים שסביב השכינה הנתונים לפנים ממלאכי השרת. אך אינם רואים באספקלריא המאירה, אלא היא חוצצת ביניהם. שלשים ושש: רואים פני השכינה באספקלריא המאירה, אבל צריכים רשות להיכנס. מועטים: בני עליה כרשב"י ובנו, שנכנסים לראות פני השכינה בלא רשות.

**ד] 1. שנאמר "פפות תמרים" בלשון רבים, אחת לנטילת לולב ואחת למזבח.
2. סימן יפה לישראל, כשם שלתמר יש לב אחד, כך לישראל יש לב אחד לקב"ה.**